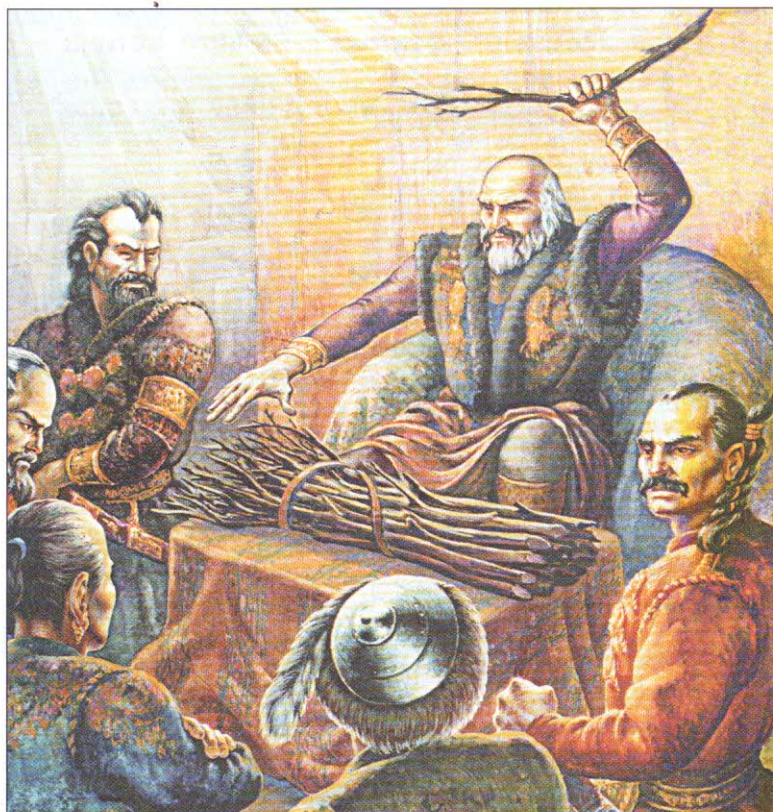

БОРБА®

На 4 април 2001 г. царь Симеон II се завърна в Родината след принудително полувъковно изгнание и оповести своите намерения за активно участие в политическия живот.

Въз основа на изявления за испанския вестник "ABC" Негово Величество обяснява, че за да се участва в това движение, не е необходимо човек да е републиканец или монархист. Просто той трябва да желае доброто на България.

Братя българи!

Настъпва дългоочакваният ден!

Настъпва решителният момент за действия.

Нека всички подкрепим "Националното движение Симеон II", за да пребръдне България!

Нека се събудим от обзелата ни летаргия и апатия! Нека изпълним Кубратовия завет — да се обединим и последваме Царя български в името на националното ни спасение, за възраждане на българския дух и морални ценности, за осъществяване на българската държава, такава каквато нашите прадеди я запазиха за нас с цената на много свидни жертви.

Изъ Призива на БНФ (Инк.) към българския народ, отпечатанъ въ в. „Националенъ ПОДЕМЪ“

BORBA ©

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

MAY, 2001

Никога не ще забравимъ!

Кой търси индулгенции?

Нѣкой иска да забравимъ истината за преврата на 9 септември 1944 г., който комунистите извършиха съ помощта на Червената армия. Отъ дъното на обществото тогава излѣзоха министри, администрация, партийни секретари. Тѣ – БКП-секретарите, нареждаха кой да се ограби или убие, кой да се хвърли въ затворъ или концлагерь за храна на животните. Невинна кръвъ залѣ Родината. Въ чий интересъ е да се забравятъ фактите? Въмѣсто истина – споръ за това, що е дисидентъ и кои били нашенските? Нима дисидентъ не е комунистъ, който търси индулгенция за опрощаване на престѣпленията му?

Червеното блато

*Богъ да прости всички убити безъ сждъ и присжда
и тѣзи отъ “народния сждъ”*

Студень северень вѣтъръ,
мрачна гъжговна есень,
танкове и въшки,
комунисти и смърть.
“Империя на злото”.
Лагери.
Сифилистици – предатели, убийци.
Реки отъ пролѣта невинна кръвъ.
“Призовавамъ твоего име, Господи,
Боже нашъ, Ти всичко виждашъ.”
Подгонени роби вървятъ къмъ хоризонта.
Утро.
Зора.
Кжсче синьо небе.

Стига животъ на колене.
Егна мастика вика:
“Танковетѣ да дойдатъ!”
Червени боянски ливади.
Лѣви завои.
Банкери, милиардери, мултаци,
мошеници, бандити.
“Милиятъ етнось” обещава.
Мизерия.
Робите, назадъ къмъ блатото.
Деца на майка България,
ще съмне!
Лъвътъ ще бжде съ корона.

Бориславъ Георгиевъ, жк “Слатина”, София

Никога не ще простимъ!

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ **Иванъ Дочевъ** — основателъ
+ Д-ръ **Георги Панриковъ** — редакторъ

Редактура комитетъ

Година 50, брой 2

Книжка сто тридесетъ и сегма

Май 2001

Въпросъ на лична и обществена отговорностъ

Всеобщата декларация за правата на човѣка гласи:

Преамбюль: Като взе предвидъ, че признаването на достойнството, присъщо на всички членове на човѣшкия родъ, на тѣхнитѣ равни и неотмѣнни права, представлява основа на свободата, справедливостта и мира въ свѣта...

Общото събрание провъзгласи тази всеобща ДЕКЛАРАЦИЯ

за правата на човѣка като обща мѣра, къмъ постигането на която трѣбва да се стремятъ всички народи и държави, така че всѣки човѣкъ и всѣки органъ на обществото, имайки предвидъ постоянно тази декларация, да се стремятъ чрезъ просвѣта и образование да съдействатъ за зачитане на тѣзи права и свободи и чрезъ последователни национални и международни мѣрки да осигурятъ тѣхното всеобщо и ефикасно признаване и спазване както срѣдъ народитѣ и държавитѣ членки на организацията, така и срѣдъ народитѣ отъ териториитѣ, намиращи се подъ тѣхна юрисдикция.

Членъ 1. Всички хора се раждатъ свободни и равни по достойнства и права. Тѣ сж надарени съ разумъ и следва да се отнасятъ помежду си съ духъ на братство.

Разбирайки духа, значението и смисъла на та-

зи декларация, сега действащата българска Конституция казва:

Чл. 42 (1) Гражданинѣ, навършили 18 години, съ изключение на поставенитѣ подъ запрещение и изтърпяващитѣ наказание лишаване отъ свобода, иматъ право да избиратъ държавни и мѣстни органи и да участватъ въ допитване до народа.

(2) Организацията и редътъ за произвеждане на избори и референдуми се опредѣлятъ съ законъ.

Основенъ принципъ въ нашето държавно устройство е, че народътъ чрезъ своитѣ представители упражнява конституционно-учредителната власт. Това означава, че той делегира конституционно дадени му права на избрани отъ него представители, които заедно опредѣлятъ границитѣ и органитѣ на държавната власт. Отъ това следва, че **следъ като народътъ е носителъ на върховнитѣ права въ държавата, то той е носителъ и на върховното задължение чрезъ вота си да делегира тѣзи права на свои избраници**, които въ най-висока степенъ ще охранятъ правата му. Веднѣжъ овластенъ регионално, народниятъ избраникъ става изразителъ не само на правата на опредѣленъ регионъ, а на цѣлото общество. Въ това се състои голѣмата отговорност, която поема народниятъ избраникъ и съответно голѣмата отговорност на гражданинѣ, които сж повѣрили представителство-

